

İKİ KARDEŞ HİKÂYESİ

Bir çiftlikte iki erkek kardeş babalarından kalma çiftlikte birlikte çalışıyorlardı. Kardeşlerden biri evliydi ve beş çocuğu vardı. Diğer kardeş ise bekârdı. Her günün sonunda iki erkek kardeş ürünlerini ve kârlarını eşit olarak bölüşürlerdi.

Günün birinde bekâr kardeş şöyle düşündü;

– Ürünümüzü ve kârımızı eşit olarak bölüşmemiz hiç de adaletli değil. Ben bekârim ve pek fazla ihtiyacım yok. Kardeşimin geniş bir ailesi var. Onun daha fazla ihtiyacı olur.

O günden sonra bekâr olan kardeş her gece evinden çıkıp, bir çuval tahılı gizlice erkek kardeşinin evindeki tahıl deposuna götürmeye itti.

Bu arada evli olan kardeş de kendi kendine;

– Ürünümüzü ve kârımızı eşit olarak bölüşmemiz hiç de doğru değil. Ben evliyim, eşim ve çocuklarım var ve yaşlandığım zaman onlar bana bakabilirler. Fakat kardeşim yaşlandığı zaman ona bakacak hiç kimsesi yok. İlerde onun daha fazla ihtiyacı olacak.

Böylece evli olan kardeş de her gece evinden çıkıp, bir çuval tahılı gizlice erkek kardeşinin tahıl deposuna götürmeye başladı. İki kardeş de yıllarca ne olup bittiğini bir türlü anlayamadılar. Çünkü her ikisinin de deposundaki tahılın miktarı değişmiyordu. Sonra, bir gece iki kardeş gizlice birbirlerinin deposuna tahıl taşıırken karşılaştılar. O anda olan biteni anladılar. Çuvallarını yere bırakıp birbirlerini kucakladılar.

Hayatın akışında kardeşlik bencilce sadece kendini düşünmek değil başkalarını da düşünmek ve kardeşçe paylaşmaktır.

SARI ÖKÜZ HİKÂYESİ

Eski zamanların birinde bir otlakta öküz sürüsü yaşarmış.
Ama civardaki aslanlar bir türlü rahat bırakmazlarmış onları.
Hemen her gün saldırırlarmış bu sürüye.
Öküz dediğin öyle yabana atılır bir hayvan değil ki,
Bir araya toplandılar mı kolayca defetmesini bilirlermiş o koca aslanları.
Gün geçtikçe aslanları almış bir kaygı.
"Herhalde bize bu otağı terk etmek düşünüyor" demiş aslanlardan birisi.
"Nereye gideriz" diye düşünürlerken.
"Bir dakika" diye bir ses duymuşlar
Sürünün en çelimsiz, ama kurnaz mı kurnaz bir ferdi olan total aslanmış söze atılan.
"Hayır" demiş, "Hiçbir yere gitmiyoruz.
Siz bana bırakın, ben hallederim bu işi."
Total aslan elinde beyaz bayrak gitmiş öküzlerin yanına.
Total aslan "Saygıdeğer öküz efendiler" diye başlamış lafa:
"Bugün buraya sizden özür dilemek için geldik. Evet, size defalarca saldırdık, ama niye biliyor musunuz? Hep o sizin aranızdaki sarı öküz yüzünden. Verin onu bize, siz de kurtulun biz de barış içinde yaşayalım!"
Boz öküz, diğer önde gelenlerle görüşmek üzere geri çekilmiş.
Hepsi de sıcak bakmışlar bu teklife.
Bir tek yaşlı benekli öküz "Olmaz" demiş ama kimseye dinletememiş sözünü.
Zavallı sarı öküz teslim edilmiş aslanlara.
Bütün sürünün selameti için bir öküz.
Gerçekten de günlerce sürüye saldıran olmamış.
Ama aslan milleti bu, ne kadar sabreder ki? Hele öküz etinin tadını aldıktan sonra.
"Acıktık" demişler
Total aslan boz öküzün yanına giderek "Selam" diye girmiş söze:
"Gördünüz ya biz aslanlar ne denli uysal milletiz. Ama büyük bir problemimiz var!"
"Nedir?" demiş boz öküz...
"Şu sizin uzun kuyruklu öküz" demiş total aslan ve devam etmiş:
"Gelin verin onu bize bu mevzuyu burada kapatalım. Eskisi gibi barış ve huzur içinde iki taraf da hayatını sürdürsün."
Boz öküz yine istişare yapmış sürünün ulularıyla.
Yine sadece benekli öküz olmuş karşı çıkan.
Hepsi de "Verelim gitsin" demişler.
Tekrar tekrar yinelenmiş bu olanlar.
Her geçen gün aslanlar daha da güçlenmişler.
Öküzlerse her geçen gün daha da zayıflamışlar
Aslanlar küstahlaştıkça küstahlaşıyorlarmış.
Artık bir sebep bile söyleme gereği duymuyorlarmış.
"Verin bize şu öküzü sonra karışmayız" derlermiş sadece.
Zavallı öküzlerin "Hayır" diyebilecek güçleri kalmamış.
Boz öküz de aralarında olmak üzere birkaçı kalmış en sona.
"Ne oldu bize, ne zaman kaybettik bu savaşı aslanlara karşı, oysa ne kadarda güçlüydük?" diye sormuş biri boz öküze.
"Biz" demiş boz öküz, gözleri nemli ve sesi pişmanlıkla titreyerek,
"Sarı Öküz'ü verdiğimiz gün kaybettik bu savaşı!"